

Dmitrij Jevstafjev: Nejprve – Erdogan, teď – Vučić... Až moc anglické

 pokec24.cz/politika/dmitrij-jevstafjev-nejprve-erdogan-ted-vucic-az-moc-anglicke

Janinna

29. 4. 2023

Úvodem – publikace B92 informovala o hospitalizaci srbského prezidenta Alexandra Vučiče. Před pár dny měl také zdravotní problémy turecký prezident Recep Tayyip Erdogan.

Recep Tayyip Erdogan zkolaboval přímo ve vysílání během rozhovoru. Turecký prezident se za svůj stav omluvil s odkazem na “žaludeční chřipku”.

Pak ale některá média uvedla, že turecký prezident utrpěl infarkt, musel být urychleně hospitalizován a všechny plánované akce byly zrušeny. A není jich málo, vzhledem k tomu, že v zemi mají za pár týdnů proběhnout prezidentské volby.

Erdoganův tým zprávy o infarktu popřel a uvedl, že prezident prostě nastydl. Sám turecký prezident se již objevil na veřejnosti, byť online, což nechalo prostor pro spekulace.

V pátek 28. dubna informoval srbský zpravodajský portál B92 o urgentní hospitalizaci prezidenta země. Přičemž nebyly uvedeny žádné podrobnosti o tom, co se stalo, což pouze vyvolalo otázky.

Sám Vučić přitom později vydal prohlášení, že nemá žádné vážné zdravotní problémy. Prezident Srbska navíc dodal, že plánuje turné po zemi. Později však jeho syn promluvil se slovy přání pro zdraví svého otce, což zcela znejistilo situaci, neboť jeho slova bylo možné vnímat dvěma způsoby.

Dmitrij Jevstafjev

Série dvou podivných neduhů významných politiků současného světa – prezidentů Turecka R.T. Erdogana a Srbska A. Vučiće, navzdory vyvracení oficiálními orgány obou států, vyvolaly vlnu fám o nepřirozenosti těchto událostí. A čím aktivněji byla vážnost situace popírána, tím více v ní všichni věřili.

Je samozřejmě nepravděpodobné, že by tolik informačního dýmu mohlo vzniknout bez ohně, ale ochota věřit v nepřirozenost událostí, které nastaly, přesahuje obvyklé konspirační teorie. Zejména s ohledem na politickou situaci nejen v Turecku a Srbsku, ale i v regionech, kde se tyto země nacházejí.

Nejen obyčejní lidé, ale ani političtí experti nejsou připraveni přijmout verzi, že politický vůdce může prostě takto onemocnět, zvláště pokud se tento politický vůdce snaží v rámci jemu dostupných možností realizovat politiku prosazování národních zájmů (Erdogan je aktivní, Vučić je spíše liknavý, i když jeho „výchozí podmínky“ jsou slabší).

Nyní jsou takoví politici ohroženi a mohou se stát terčem teroristického činu.

K tomu připočtíme neskrývanou radost srbské prozápadní opozice z údajné nemoci Vučiće a přání jeho smrti. Nesmíme také zapomínat na dřívější benevolentní postoj evropských politiků k prohlášením

představitelů Kyjeva o plánování vraždy prezidenta Ruska pomocí dronů. V souhrnu získáme pocit, že Evropa se vrací do 16. století, století Medicejských. Rozhodně ne do 18. století, století Voltaira a elitní zdvořilosti.

V Evropě se rychlým tempem politicky legalizují metody boje charakteristické pro země třetího světa. Bude trvat dlouho, než si zvykneme na tuto novou evropskou už nejenom politickou, ale i morální realitu.

V tomto nejasném příběhu jsou ještě dvě další vrstvy.

První leží téměř na povrchu. Jakmile se konspirační vlna prohnala informačním prostorem, téměř všichni komentátoři, bez ohledu na to jak věří konspiracím, otočili hlavu směrem k USA.

A není to náhoda: Spojené státy za poslední desetiletí „boje za demokracii“ si vybudovaly takovou pověst, že je považováno za zcela normální považovat verzi jejich účasti na teroristických akcích zaměřených na eliminaci nevyhovujících nebo částečně vyhovujících politických vůdců. S takovou reputací je nemožné budovat „alianci demokracií“ bez přímého kroucení rukou.

Druhá vrstva se objeví pouze v případě, že „neudálosti“ jsou vloženy do širšího obrazce.

K „otravě“ Vučića a Erdogana přidejme výroky vůdce bosenských Srbů, prezidenta Milorada Dodika – od připravenosti zablokovat prodloužení mírové operace EU v Bosně a Hercegovině až po odtržení Republiky srbské od Bosny a Hercegoviny.

Připomenu také podivné, nelogické jednání samotného Vučića vůči Kosovu zaměřené na zostření situace. Vezměme také v úvahu aktivní pronikání Erdoganova Turecka do muslimy osídlené Rašské oblasti v Srbsku a zájem turecké opozice o Albánii. Nezapomínejme ani na urychlený začátek přijímání Kosova do Rady Evropy – což znamená konečnou politickou legalizaci zločinecké enklávy.

Jsme svědky procesu rozmrazování situace na Balkáně, který celkově uspořádaly Spojené státy.

A masivní šíření fám o „dvojitě“ otravě Erdogana a Vučića, kteří si opakovaně vyměňovali nepřátelské repliky, už nevypadá absurdně, ale jako dobře propracovaná informačně-politická kombinace.

Jsou za tím Američané? Sotva. Konspirační teoretici na ně poukazují příliš otevřeně a vše je až příliš zjevně zaměřeno na vytvoření dalšího problematického ohniska napětí pro Spojené státy.

Až moc anglické, chcete-li. Dříve se tomu říkalo „pracovat pod cizí vlajkou“ a v učebnicích se psalo o „zhoršování interimperialistických rozporů“ v předvečer systémových krizí kapitalismu.

Pro Pokec24 přeložila Janinna

sdíletj na